

CURIERUL MISSIONAR

„CĂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVEȘTEȘC CELE BUNE.”

Anul XIV.

CELOR CE BINEVEȘTEȘC PACE.

No. 11.

CUPRINS:

Mamei mele

Unde-i Ilie?

Ținte înalte...

Departate de cele
lumești

Convertirea copii-
lor

Baza naturismului

Producția tinere-
tului

Ținta ajunsă
în Campania
de Toamnă

Opere de binefa-
cere

Inaugurări

Bun venit

„Cu Dumnezeu
înainte“

Poezia clasei 1934

Rămas bun

Important

Diverse

Mamei mele

De mic copil și pân' acum, port, ani de-arândul, obiceiul
De-a fi cam mândru și semeț, uitând c'am locuit bordeiul.
De m'ar privi cândva în ochi chiar regele, cu bărbăție
Aș ține capul sus și drept, făr' să clipeșc, simțind mândrie.

Și totuși, mamă, vreau acum s'o spun s'audă orișicine,
Oricât de mândru-ași fi cândva, atunci când sunt doar lângă tine,
În preajma chipului iubit și-a amintirilor plăcute,
Mă simt disprețuit, umil și mă 'ndoiesc de-a mea virtute.

E spiritul tău sfânt și bun, ce 'n taină 'ntruna mă forțează,
E spiritul tău blând și drept, ce veșnic calea-mi luminează
Și scânteind măreț apoi, spre Cel de Sus se îndreptează?

Sau amintirea din trecut mă chinue în tristă șoaptă
C'am întristat pe vremuri eu iubita-ți inimă cu-o faptă?
Când, mamă . . . m'ai iubit atât! Acuma mîntea-mi se deșteaptă,

II.

Și 'n nebunia mea, cândva, îmi amintesc, te părăsisem,
Pământu 'ntreg să răscolesc, — căci una 'n viață eu dorisem:
Să caut, să găsesc — de pot — să prind la pieptul meu iubirea
Și cu iubire s'o alint, știind că asta-i fericirea.

Și la răscruce de căi priveam, de-alungul caselor în zare,
Din ușe 'n ușe eu cerșeam iubirea dela fiecare;
Dar drumul meu a fost greșit, căci o cătam pe căi răslețe,
Și ca răspuns primeam mereu amarul vorbelor semețe.

Și încă rătăceam mereu, iubirea căutând iubirea;
Dar . . . n'am găsit-o nicăieri, căci nimeni nu-i știa menirea.
Și m'am întors apoi bolnav și trist din nou la cei de-acasă.

Și tu . . . îmi apăruși aci, în calea mea cea pocăită,
Și 'n ochii tăi cetii atunci acea iubire mult dorită, —
Pe când aveau o cătam, ea întreba de mine-acasă! —

de Michael M. Kieltisch

Unde-i Ilie?

„Astăzi oare copiii Bisericii au părăsit mai puțin singura legătură care le poate da viața totală, pe Isus?

„Astăzi oare nu I-au sfărâmat mai mult ca oricând altarele pe care El Se oferă sângerând, prin batjocura publică a unora și prin mârșăvia dorită în necredință a altora, din chiar propovăduitorii Lui?

„Unde's atunci, cei „plini de râvna Domnului”, cei ce să propovăduiască sfințenia, apropierea de Domnul ca singura cale de mântuire? Sau cumva s'au ucis pe ei cu sabia păcatelor lor fără număr!

„Unde-i „singurul rămas Ilie”? . . .

„. . . Nici măcar Ilie! . . .”

Așa scria de curând un cunoscut scriitor religios din Țara noastră cu gândul de a actualiza spusele de pe vremuri ale profeților. Se deplânge aci atacul ce se dă jertfei lui Hristos, și decăderea care a apucat chiar pe propovăduitorii Lui. Singura nădejde este aceea de a se arăta acum Ilie. Dar întrebarea este

Unde este Ilie?

Ne trebuie o lucrare ca aceea săvârșită de Ilie. Dar chiar pentru o vreme ca aceasta Sfânta Scriptură ne vorbește despre o lucrare asemănătoare cu a lui Ilie. Ni se spun: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată”. Mal. 4, 5.

Avem și astăzi nevoie de lucrarea lui Ilie și Dumnezeu vrea să ne dea așa ceva. Il vom cunoaște însă pe Ilie când se arată? Oamenii nu L-au recunoscut pe Hristos atunci când S'a arătat, pentru că oamenii Il așteptau altfel de cum rânduise ca El să vină. Il așteptau ca pe un mare împărat și El a venit ca un prunc. Tot astfel și cu Ilie. Unii oameni cred că Ilie umblă prin cer atunci când tună și trăsnește.

Sfânta Scriptură ne luminează în privința lui Ilie.

Și Ioan Botezătorul a fost Ilie

spune Domnul Hristos în Evanghelia după Matei în capitolul unsprezece: „Până la Ioan au prorocit toți prorocii și Legea. Și dacă vreți să înțelegeți, el este Ilie, care trebuia să vină”.

„Dacă vreți să înțelegeți”, zice Domnul Hristos, vă veți da seama că Ioan a făcut pentru timpul său lucrarea lui Ilie. Să căutăm să înțelegem.

Domnul Hristos spunând că Ioan Botezătorul a fost Ilie ne face să înțelegem că acum nu mai e vorba de o venire personală a lui Ilie ci

de o manifestare în viața unor oameni a felului de purtare a lui Ilie.

Caracteristicile lui Ilie

e bine să le cunoaștem pentru că astfel vom pricepe mai ușor dacă Ilie a venit sau nu. Mulți au păreri greșite despre Ilie. Din chiar vorbirea Domnului redată în Matei cu privire la Ioan Botezătorul care întruchipa pe Ilie înțelegem că este: 1) mai mult decât un proroc. 2) programul activității lui este scris de mai înainte în Scripturi, 3) este un sol trimis de Domnul; 4) este un sol al Domnului; 5) pregătește calea înaintea Domnului, 6) are o deosebită măreție, care însă nu e înțeleasă decât de Cer. Mat. 11, 9—11.

Mai avem însă o descriere a vieții lui Ilie și în cartea 1 Regi 17 și 18 din care încă mai scoatem câteva caracteristice ale lui Ilie diferite de cele de mai sus și anume: 1) era un om ca și noi; 2) avea o solie precisă pentru timpul lui; 3) era susținut chiar de Domnul; 4) n'avea niciun ajutor dela oameni; 5) a salvat viața unei familii gata de pieire; 6) avea un interes deosebit pentru tineret; 7) a luptat pentru readucerea la Domnul a celor îndepărtați de El; 8) a luptat contra idolatriei și promotorilor ei; 9) a respectat autoritatea legală; 10) a mustrat păcatul oriunde s'ar fi aflat el cuibărit; 11) era un om plin de încredere în Dumnezeu; 12) un om al rugăciunii; 13) persecutat de idolatria imorală și acaparatoare de putere; 14) apărător al poruncilor Domnului.

Ilie nu este recunoscut

Pentru cei cari sunt doritori și sinceri nu este greu de a recunoaște pe Ilie și lucrarea Lui dar pentru foarte mulți el este necunoscut. Ba pentru unii este considerat ca o nenorocire pentru omenire. Ahab i se adresa: „Tu ești acela care nenorocești pe Izrael?” Când de fapt tocmai Ahab și ai lui aduceau nenorocirile. Chiar în timpurile Domnului pentru mulți era neînțeleasă venirea lui Ilie. Oamenii nu l-au primit ca atare pe Ioan Botezătorul, cu toate că el făcea tocmai lucrarea lui Ilie. Ei ziceau despre Ioan cel abstinent: „Are drac!” Mat. 11, 18. La întrebarea ucenicilor: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?” Isus le-a zis: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile. Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. . . Ucenicii au înțeles că le vorbise despre Ioan Botezătorul”. Mat. 17, 10—13.

Activitatea lui Ilie așa cum se desfășura atât de el însuși cât și prin Ioan Botezătorul era o piedecă pentru lăfărea imoralității. Cei muștrați în felul acesta au căutat să pună capăt avertizărilor și au căutat să omoare pe Ilie, iar pe Ioan Botezătorul au isbutit să-l nimească. Irodiana cea isteată și imorală a primit pe o farfurie capul ce nu încetase să arate o cale mai bună și mai sfântă.

Ilie cel dorit s'a arătat

După cum pe vremea venirii Domnului Hristos mulți simțeau nevoia venirii Lui și lumea întreagă se frământa cu presimțiri, și lumea de astăzi reprezentată prin autorul citat la început presimte nevoia unei lucrări ca a lui Ilie.

Astăzi lucrurile trebuie să fie tot ca pe vremuri. Ilie — lucrarea reprezentată prin el — trebuie să fie între noi. Oamenii cari o formează trebuie să fie pregătitori ai căii Domnului, trimiși de El după un plan arătat în Sfânta Scriptură, oameni ai rugăciunii și încrederii în Dumnezeu, cari se luptă împotriva idolatriei și imoralității batjocoritoare, având o solie precisă pentru generația aceasta; oamenii aceștia respectă autoritatea legală, apără poruncile lui Dumnezeu și totuși sunt persecutați. Mulți trebuie să-i socotească drept aducători de nenorocire și fac cu ei ce le place.

Astăzi, Hristos zice din nou, despre aceștia „Dacă vreți să înțelegeți”, aceștia sunt „Ilie, care trebuia să vină”.

D. Florea

Ținte înalte ce pot fi ajunse

Scump tineret, care este ținta și scopul vieții voastre? Râvniți voi după o educație pentru a putea avea un nume și o poziție între oameni? Aveți voi gânduri pe cari nu îndrăzniți să le exprimați, că veți putea ajunge într-o zi culmea puterii intelectuale, că veți putea sta în sfaturile deliberative și legiuitoare, și să ajutați la decretarea de legi pentru națiune? Nu este nimic de condamnat în aceste aspirațiuni. Fiecare dintre voi poate să-și pună o țintă. Nu vă mulțumiți cu ținte de mijloc. Puneți-vă ținte mari și nu vă lăsați biruiți de nicio oboseală până nu le ajungeți.

Religia este temeliala vieții

Frica de Domnul stă la temeliala adevăratei mărimi. Integritatea, integritatea neclintită, este principiul pe care trebuie să-l luați cu voi în toate împrejurările vieții. Luați-vă religia în viața voastră de școală, în locuința voastră, în toate lucrurile voastre. Intrebarea importantă care vi se pune acum este cum să alegeți și să desăvârșiți studiile voastre pentru a vă putea menține tăria și curățenia unui caracter creștin nepătat, preferând țintele cele înalte ale Evangheliei tuturor aspirațiilor și intereselor vremelnice.

Acum voi trebuie să clădiți cum veți putea pentru a vă pregăti în așa fel pentru societate și pentru viață, încât să puteți răspunde scopului pentru care v'a creat Dumnezeu. Ca urmași ai lui Hristos voi nu sunteți scutiți de a vă ocupa cu lucrurile pământești, dar trebuie să aveți religia voastră cu voi. Oricare ar fi lucrul de care sunteți hotărâți să vă ocupați, niciodată să nu vă lăsați conduși de ideea că nu puteți folosi nimic din el fără să sacrificați un principiu.

Răspunderi mari

Echilibrați de principiul religios, puteți să vă urcați la orice înălțime doriți. Ați fi fericiți să vă vedeți urcându-vă spre nobila înălțime pe care Dumnezeu o pune în fața voastră. Isus iubește tineretul prețios și Lui nu-I place să vadă pe tineri crescând cu talentele necultivate și nedesvoltate. Ei ar putea să devină bărbați tari, de principii, potriviți pentru a fi însărcinați cu răspunderi mari, și în acest scop ei pot să-și depună foarte bine orice străduință.

Dar niciodată nu comiteți o crimă mai mare ca atunci când pervertiți puterile cari v'au fost date de Dumnezeu, pentru a face rău și a distruge pe alții. Există oameni înzestrați cari folosesc abilitatea lor pentru a împrăstia ruina morală și corupția; dar toată sămânța aceasta semănată va aduce un seceriș de care nu se vor mândri. Este un lucru îngrozitor să folosești talentele date de Dumnezeu în așa fel, încât să aduci blestem și vai în loc de binecuvântare asupra societății. La fel de îngrozitor este să ascundem într-o batistă talentul care ni s'a încredințat, și să-l punem undeva în lumea aceasta; actul acesta ne răpește dreptul dela cununa vieții. Dumnezeu pretinde serviciul nostru. Pentru fiecare ins se găsesc răspunderi de purtat; și noi putem să împlinim marea misiune a vieții numai când aceste răspunderi sunt primite pe deplin și achitate cu credincioșie și conștiințozitate.

Influența religiei

Înțeleptul zice: „Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale”. Să nu vă închipuiți nicidecum că religia vă va face poso-

moriți și triști și că vă va astupa calea spre succes. Religia lui Hristos nu va distruge și nici nu va slăbi nicio singură facultate. În niciun fel aceasta nu vă va face incapabili de a vă bucura de o fericire reală; ea nu are de scop să micșoreze folosul vostru în viață, sau să vă facă nepăsători față de cererile prietenilor și societății. Ea nu îmbracă viața în haină de sac; ea nu se cuprinde în oftări adânci și gemete. Nu, nu; acei cari în orice lucru fac din Dumnezeu cel dintâi, cel din urmă și cel mai bun lucru, sunt cei mai fericiți oameni de pe fața pământului. Zâmbetul și fericirea nu dispar de pe fața lor. Religia nu face pe cel care o primește, nepolitic și aspru, murdar și lipsit de amabilitate; din contră, ea îl înalță și îl inobilează, îi rafinează gusturile, îi sfințește judecata sa și îl face potrivit pentru societatea ființelor cerești și pentru locuința pe care Isus a mers s'o pregătească.

Niciodată să nu pierdem din vedere faptul că Isus este un izvor de bucurie. Lui nu-l face plăcere mizeria ființelor omenesti, ci dorește să vadă pe oameni fericiți. Creștinii au la dispoziție multe izvoare de fericire, și ei pot să spună cu exactitate infailibilă cari plăceri sunt legale și potrivite. Ei se pot bucura de acele distracții cari nu vor istovi mintea și nu vor degrada sufletul, așa după cum nici nu vor duce la desamăgire, nici nu vor lăsa o rea influență care să distrugă respectul de sine, sau să închidă calea spre folos. Dacă pot să ia pe Isus cu ei și să aibă continuu un spirit de rugăciune, sunt în siguranță deplină. . . .

Folosirea talentelor noastre

Tinerii mei prieteni, frica de Domnul stă la temelia oricărui progres; ea este începutul înțelepciunii. Tatăl vostru cereșc pretinde ceva dela

voi, pentru că fără să-L fi rugat, sau să fi meritat, El a dat din bunătățile providenței Sale, și mai mult decât aceasta, El v'a dat tot cerul într'un singur dar, acela al Fiului Său iubit. Ca răspuns la acest dar neprețuit, El cere dela voi supunere de bună voie. Deoarece sunteți răscumpărați cu un preț, sângele cel prețios al Fiului lui Dumnezeu, El cere ca să faceți o dreaptă folosire a privilegiilor de cari vă bucurați. Facultățile voastre intelectuale și morale sunt darurile lui Dumnezeu, talentele cari v'au fost încredințate pentru o înțeleaptă folosire, și nu aveți voie să le lăsați să dormiteze din lipsă de cultură potrivită, sau să se schilodească și să se micșoreze din cauza neactivității. Depinde de voi dacă veți putea sau nu suporta cu credincioșie greutatea răspunderilor cari vor veni asupra voastră, sau dacă eforturile voastre vor fi bine conduse și spre folosul vostru.

Noi suntem înconjurați de primejdiiile zilelor din urmă. Intreg cerul se interesează de caracterul pe care vi-l făuriți. S'au luat toate măsurile de prevedere pentru ca voi să puteți fi părtași ai naturii divine, fugind de corupția care este în lume. Omul nu este lăsat singur pentru a învinge puterile celui rău prin propriile sale slabe eforturi. Ajutorul stă la îndemână și va fi oferit oricărui suflet care-l dorește. Ingerii lui Dumnezeu, cari urcă și coboară scara pe care Iacob a văzut-o în viziune, sunt gata să ajute pe orice suflet care vrea să se ridice până la cea mai mare înălțime a cerului. Ei păzesc pe poporul lui Dumnezeu și supraveghează fiecare pas făcut. Acei cari apucă pe calea cea strălucitoare, vor fi răsplățiți; ei vor intra în bucuria Domnului lor". „*Temeliile educației creștine*", pp. 82—86.

„*Messages to young people*“, pp. 36—40.

Situația Departamentului Cercului „Tabita“, pe trim. II. 1934

No. Curent	EȘIRI										INTRARI					No. membrilor	Ședința de lucru	Ora Tabitei lunare	Folosesc progr. din Găzeta
	Valoarea mater. rămas la sfârșitul trim. trecut	Bani în casă la sfârșitul trim. trecut	Colecte	Daruri	Vânzări	Diverse	Total	Material primit Lei	Total general	Valoar. totală a ajutor. Lei	Cheltuieli diverse	Total	Bani în casă la sfârșitul trim.	Valoarea mater. rămas Lei	Averea activă Lei				
1. Muntenia Vest	69.861	39.501	5.280	1.259	13.762	3.876	24.177	442	133.981	8.484	16.327	25.525	36.002	63.934	112.437	570	24	34	36
2. Muntenia Est	5.231	10.603	208	213	2.291	830	3.542	506	19.882	1.204	689	1.893	9.135	7.499	17.605	102	11	11	8
3. Moldova Nord	870	390	464	80	315	—	859	—	2.119	220	561	781	468	870	1.348	66	4	5	5
4. Moldova Sud	5.709	5.932	700	162	3.397	358	4.817	1.344	17.802	952	1.470	2.422	10.587	5.910	16.497	144	5	7	6
5. Transilvania	1.957	2.536	366	268	1.519	1.475	3.628	—	8.121	436	3.491	3.927	—	—	4.314	238	16	16	16
6. Banat—Crișana	2.830	2.727	1.413	606	999	—	3.018	250	8.825	2.801	877	3.678	1.704	1.601	4.227	102	1	5	1
Total:	86.458	61.689	8.431	2.588	22.283	6.539	40.041	2.542	190.730	14.097	23.415	38.226	57.896	79.514	156.428	1.222	61	78	72

Departate de cele lumești

PARTEA III.

(Urmare din „Curierul Misionar“, No. 9. 1934).

Acei cari în secolele trecute erau chemați să se despartă de lume nu aveau de luptat cu unele ispite cari așa de necurmat ne întâmpină pe noi cei cari trăim în aceste zile moderne. Tiparul este un produs al timpului din urmă. El și-a început lucrarea cu tipărirea Bibliei și era orânduie de Dumnezeu spre a servi ca un factor puternic în semănarea cuvântului sfânt. Într'adevăr, fără tipar noi am rămâne cu siguranță neputincioși în încercarea noastră de a termina lucrarea Domnului în lumea aceasta.

Însă, după cum s'a întâmplat și cu multe alte invenții, cel rău a căutat imediat să pună mâna și pe această invenție spre a o folosi în măsură foarte mare pentru răspândirea răului. Câte cărți și reviste cari curg de sub tipar nu se găsec astăzi în casa unei persoane care se străduiește să desvolte un caracter gata pentru mântuire! În orice formă care se poate concepe — în ziare, în revistele săptămânale, în revistele lunare, în cărți mici și în cărți mari — se găsec articole, povestiri și romane cari sânt o amestecătură de bun și rău, dacă nu sunt pe de-a'ntregul rele.

Noi nu putem să examinăm în mod sincer și drept această chestiune biblică a despărțirii de lume fără să facem o cercetare a felului subiectelor lucrărilor literare ce pătrund în casele noastre. Nu ne dăm noi seama de noi înșine când petrecem ore prețioase privind cu atenție asupra unui material care amorțește bunele noastre simțuri spirituale, și chiar își bate joc de țintele cele înalte despre cari noi credem că ar trebui menținute? Ce fel de cărți și reviste aducem noi pentru copiii noștri, cari în anii lor impresionabili sunt mult mai mult influențați de ceea ce citesc decât cei mai în vârstă? Focul ar fi cel mai potrivit loc pentru a depozita unele dintre revistele și cărțile cari nu rareori rătalesc prin casele noastre și pe mese în camerile noastre.

Transportat prin diferite lumi

Este spus că lucrul principal în cetirea unei nuvele este de a pătrunde în simțimintele personajului principal al nuvelei, de a trăi în imaginație, ca aieva, vieța descrisă a acestui personaj, pătrunzând în sentimentele și experiențele sale, în greutate și bucuriile sale. Cu alte cuvinte, cetitorul este scos din sine însuși, și prin contemplare devine în cele din urmă pentru câțva timp schimbat. El este transportat într'o lume deosebită și purtat prin-

tr'o atmosferă diferită. Inconștient, însă cu toate acestea efectiv, întreaga supraveghere asupra vieții este în felul acesta îndepărtată și desfigurată. Cum nădăjduim să fim despărțiți de lume când noi înșine ne afundăm într'o literatură care invită, ba chiar cere, ca noi să ne intrupăm înșine în caracterul eroului sau eroinei, cu gânduri și idealuri lumești, dacă vrem să cetim cum se cuvine această literatură?

Ceea ce mai ales urmărește în primul rând cel rău într'o literatură a sa nu este atâta ca cetitorul să pătrundă în experiența personajului principal din aceea scriere, ci mai curând ca în cele mai multe scrieri personajele să nu prezinte idealul personalității creștine, și ca astfel noi să fim aduși într'o lume închisă, care ne abate dela vieța creștină sănătoasă și practică.

Cea mai bună literatură

Nu există o literatură mai bună decât Biblia. Aceasta este adevărat, nu importă în ce sens înțelegem cuvântul „mai bună“. De ce nu pătrundem în experiențele și sentimentele eroilor Scripturii? De ce nu pătrundem, când cetim în cele patru Evanghelii, în experiența și în vieța Eroului principal al întregii Biblii? De ce să ne irosim noi puterile pe cari ni le-a dat Dumnezeu în dureri închipuite și admirație față de experiența tragică a unui personaj fantastic, când Dumnezeu ar voi ca noi să pătrundem în experiența Fiului Său, în marea tragedie a veacurilor și să fim curățiți în suflet prin simțiminte ce strâng inima când trăim în mințea noastră suferințele din Ghetsemani și de pe Golgota?

Din fericire noi nu stăm față în față cu chestiunea de a hotări între ce este bun și ce nu este bun de cetit. Din contră, este o bogăție de literatură aleasă. Începând cu Biblia și Spiritul Profetiei, lista se mărește cu un lung șir de lucrări istorice, călătorii și experiențe misionare, cari cuprind toate simțimintele la cari are drept orice om. Și ele sunt simțiminte reale, cari lasă în urma lor o impresie durabilă despre triumful Evangheliei.

Educație

Nu este nevoie de argumente grele pentru a stabili faptul că și în privința educației trebuie să ne despărțim de lume. Copilul care începe prima clasă și merge până la terminarea facultății, petrece 16 ani, cei mai fragezi ani ai

vieții sale, în școală. Pare inutil de a mai aminti faptul că atmosfera acelei școli, profesorii ei și tovarășii ei, vor fi lăsați impresiunile lor neșterse cu mult timp înainte de a se termina cei 16 ani. Este adevărat că mulți copii au parcurs șirul acestor ani în școală, unde atmosfera n'a fost favorabilă reîntăririi principiilor creștine, și cu toate acestea n'au fost îndepărtați de Dumnezeu și de Comunitate. Dar să nu încercăm ceva să găsească în aceasta o justificare de a trimite pe copii într'o școală ale cărei învățături se abat dela Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că este un alt fapt care se raportează direct la chestiune; anume că un număr cu mult mai mare de tineri cari ar fi putut fi salvați pentru Dumnezeu și pentru Comunitate, au fost atrași de influențele unei școli de felul acesta.

O creștere a răului

Trăim astăzi într'o vreme când nedreptatea predomină și când cel rău face ultima sa încercare disperată de a amăgi și a distruge pe oameni. Lumea se mișcă cu o putere necunoscută mai înainte. Un lanț întreg de ispite deosebite pentru timpul nostru se abat asupra copiilor noștri. Pe lângă aceasta mai este și faptul că în multe din școlile noastre moderne este un subtil tăciune aprins de cinism, scepticism și învățură necredincioasă care a fost necunoscută generațiilor precedente. Este numai o minune că Dumnezeu poate să salveze mintea fără experiență și tinerească de a se pierde în ceața sofistăriei septică care întuneacă multe clase din instituțiile lumești de învățământ.

Adevărat, noi putem să cerem o astfel de mi-

nune a îndurării în ajutorul copiilor noștri când este absolut imposibil pentru ei de a-și câștiga o educație într'una din școlile noastre. Dumnezeu trăiește încă și face minuni pentru acei cari au credință și cari conlucrează cu El pentru a primi un răspuns la rugăciunile lor, făcând să cadă asupra copiilor lor influențele cerului în timpul cât sunt acasă.

O răspundere față de Dumnezeu

Însă ce trebuie să spunem despre acei părinți cari privesc cu nepăsare această importantă problemă a educației și nu iau nicio măsură pentru a găsi o cale prin care copiii lor să poată fi într'una din școlile noastre. Noi avem o răspundere față de Dumnezeu pentru fiii și fiicele noastre. Și nici darea din umeri sau cuvintele nepăsătoare că nu avem posibilitatea unei educații creștine, nu ne descarcă de această răspundere. Sunt multe dovezi vii despre părinți evlavioși, cari, prin rugăciune, plănuiind și făcând economii, au descoperit o cale.

Nici chiar acum nu este prea târziu. Este încă timp de a ne hotărî pentru școală chiar în anul acesta. Sau dacă este cu neputință acum, să plănuiim calea pentru anul ce ne stă în față, străduindu-ne ca în anul viitor cu siguranță să mergem. Și niciun părinte nu poate să spună în mod cinstit că el încearcă cu sinceritate să aplice în propria sa viață și în viața familiei sale principiul despărțirii de lume, fără ca să facă tot ce îi stă în putință pentru a vedea că copiii săi sunt despărțiți de lume în ce privește educația lor.

F. D. N.

„Review and Herald“, 28 Iunie 1934.

Convertirea copiilor

Studiul nostru de față se ocupă cu o problemă foarte importantă. Țintim noi la convertirea copiilor noștri? Dacă facem lucrul acesta, atunci el va influența asupra învățăturilor și planurilor noastre în această direcție. Un predicator se plângea odată lui Spurgeon că nu vede deloc convertiri în lucrarea sa. „Așa e“, zise marele predicator, „că nu aștepti convertiri de câte ori predici?“ „Așa e“, răspunse acesta. „Din cauza aceasta nici nu le ai“, adăugă Spurgeon.

Carey Bonner se teme pe bună dreptate că, în general, predicatorul este prea îndepărtat de experiența copilului, pentru a fi în stare să-l convertească, fără ca mai înainte să-l transforme într'un mic teolog. Înainte de a îndepărta cu milă un astfel de predicator din mintea noastră, fie-ne îngăduit să întrebăm pe membrii mai în vârstă ai Comunității noastre

și uneori chiar pe presbiteri și diaconi și pe conducătorii Școlii de Sabat, dacă sunt de ajutor celor mici, cum ar fi putut să fie.

Moise a fost un mare educator. El enunță câteva din cele mai practice reguli cu privire la educația copiilor. Una dintre acestea se adresează celui mai în vârstă care este chemat să învețe pe cei mai tineri: „Adu-ți aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul, Dumnezeuul tău . . . ca să-ți cunoască pornirile inimii . . . Astfel te-a smerit, te-a lăsat să suferi de foame . . . ca să te învețe că omul nu trăiește numai cu pâine“ . . . Deut. 8, 23. A fost nevoie de multe experiențe dureroase înainte ca Izrailiții să cunoască ce lucruri surprinzătoare se află în inima lor, și nu era dorința lui Dumnezeu ca aceste învățături să fie repetate în fiecare generație.

Când copiii noștri intră în viață, lucrurile

sunt necunoscute pentru ei, și este nevoie să le fie explicate. Ei nu le înțeleg. Adeseori sentimentele ciudate frământă inimile lor, cari sunt străbătute de furnicile cele repezi ale patimii. Spre mirarea lor se pomenesc complet răzvrățiți împotriva acelorora pe cari îi iubeau. Fericit atunci copilul ai cărui părinți știu cum să liniștească cu blândețe înțeleaptă spiritul lui turburat, și să-l aducă din nou în ascultare de conducerea plină de iubire. Dacă părinții își aduc aminte de toată calea cea lungă și grea pe care Domnul i-a condus, ei vor ști mai bine cum să ajute pe copiii lor. Când ei simt că datoria le cere să pedepsească, vor face lucrul acesta „ca un părinte care iubește pe copilul său“. Prov. 3, 12.

Instructorii școlii de Sabat ar trebui să-și aducă aminte cât se poate mai bine de învățăturile și de încercările proprii lor tinereti. Atunci ei nu vor aștepta dela copii lucruri cari trec de vârsta lor, dar vor fi în stare să-i conducă pas cu pas. „Copiii sunt micșori“, zicea Iacob, „și am oi și vaci fătate; dacă le-am sili la drum o singură zi, toată turma va pieri“. Geneza 33, 13.

Nu sunt două convertiri cu totul la fel. Schimbarea care se petrece într'un adult care se pocăește, însemnează de obicei o răsturnare completă. Multe obiceiuri trebuie să fie părăsite, și altele noi trebuie să se formeze. Simțul deșteptat al decăderii morale este o mare lovitură față de stima-de-sine a păcătosului adult, și întoarcerea sa la modelul unui copilăș este însoțită de emoțiuni violente.

Convertirea în viața unui tânăr nu este însoțită de astfel de răsturnare spirituală. Ea urmează o cale mai naturală. Este un simț adâncit al păcatului și o nouă consacrare, dar nu o astfel de răsturnare completă a practicelor obișnuite. Și cu cât convertirea are loc mai de vreme în viață, cu atât mai puțin turburătoare va fi criza.

Atunci cât de timpuriu ar trebui să se gândească mama la convertirea copilului ei? Să amâne lucrurile pentru anii tinereții? Nu, ci îndată ce copilul își dă seama de propria lui faptă rea, trebuie să fie îndemnat să-și exprime mâhnirea într'o rugăciune copilărească pentru iertare, și să creadă că așa cum iartă mama, iartă și Dumnezeu. Un copil educat în felul acesta poate fi îndreptat pe neobservate spre o experiență creștină, și niciodată poate nu va fi în stare să hotărască data convertirii sale, să privească în trecut la o experiență care iese mai mult în evidență, și care a însemnat mai mult decât oricare alta o hotărâre specifică pentru a urma pe Hristos. Dacă mama își face partea ei în cămin, este mai ușor pentru instructorul școlii de Sabat să aibă o influență asupra copilului.

Când Mântuitorul zicea despre copii că „a unora ca aceștia este împărăția cerurilor“, de sigur că nu spunea că ei, în nevinovăția lor, n'au nevoie de convertire. El cunoștea pe copii tot așa de bine ca și pe oameni. Avea frați și surori în casa părintească din Nazaret, și văzuse pe copiii certăreți cari stricau jocurile în târg. Isus avea dorința ca ei să vină la El, pentru că El căuta să mântuească ce era pierdut, și avea dorința ca să-i salveze înainte ca ei să se fi depărtat ca totul de simplitatea și încrederea lor copilărească, de ascultarea nesilită față de o inimă care-i iubea. Isus știa mai dinainte ce aveau să devină acești micuți, fără El.

Este necesar ca instructorul să studieze fiecare suflet de copil care vine sub influența lui, având ca țintă convertirea lui, oricare ar fi perioada experiențelor sale? Chiar în grădinița de copii trebuie să înceapă lucrarea aceasta. În loc de a privi la micile manifestațiuni ale încăpățânării și răutății, urmate de multe chinuri cari trebuie să fie mai mult sau mai puțin suportate cu răbdare, instructorul poate să facă din ele căi prin cari să pătrundă la inima celui mic, și ocazii de a deștepta simțul dormitând al nevoii spirituale. Niciodată nu se va mai prezenta o asemenea ocazie.

Pe măsură ce copilul trece prin diferite perioade ale creșterii sale, el va deveni conștient din ce în ce mai mult de personalitatea eului său, și se va feri de a da pe față interiorul său. În acest timp, instructorul trebuie să prindă ocaziile, înainte ca el să-l fi înlăturat cu dibăcie.

Oricum, predicatorii trebuie să se gândească la convertirea copiilor, instructorul școlii de Sabat trebuie să lucreze pentru a-i avea și să nu se mulțumească fără ei; însă să nu aștepte ca această convertire a lor să se asemene cu convertirile adulților. Ele nu vor fi cu atât mai puțin reale. Pentru adultul care a uitat propria lui copilărie, acestea par ca ceva nepipăibil, dar pentru copii sunt foarte reale. În toate fazele dezvoltării lor spirituale vor mulțumi lui Dumnezeu pentru că au aflat încă de timpuriu un Prieten și Ajutor a cărui putere de a mântui satisface nevoile cele mari din viața de mai târziu.

W. T. Bartlett

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 8. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116
București IV.

BAZA NAT

Dintr'o privire ar părea că principiile enunțate în articolul „Sănătatea la țară“ din revista „Sfetcicul Vieții“, ar fi cu totul utopice, adică imposibil de realizat în starea civilizației actuale.

Intr'adevăr, felul nostru de viață este foarte îndepărtat de acel al primilor noștri părinți cari n'aveau nevoie de alte lucruri decât ceea ce natura le da din belșug. In grădina fericirii hrana zilnică o forma fructul ierburilor și arborilor, seva vieții lor. Păcatul și civilizația ne-au îndepărtat așa de mult de această epocă de aur, și prin urmare singura atitudine îndreptățită este aceea de a ne încrede în planul din început și veșnic al Creatorului, de a îmbrățișa principiile date în Eden și de asemenea, pe cât posibil, să punem în practică felul de viață al primilor părinți. Fructele din belșug ale grădinii ne lipsesc în multe locuri. Climatul tropical și semi-tropical dinainte de potop s'a schimbat în mod simțitor. Pământul nu mai este așa de bogat ca atunci, pentrucă sunt rari ținuturile unde fructele există cu imbelșugare în tot timpul anului.

După căderea morală a omului, Dumnezeu a și prescris lui Adam exercițiul în aer liber, lucru ce a avut un foarte bun efect. El zise: „In sudoarea feții tale să-ți mănânci pâinea“... și „să mănânci iarba de pe câmp“. Unele ierburi de pe câmp au fost adăugate fructelor, și lucrul a fost dat pentru a ocupa corpul și spiritul.

Atunci a început lupta contra spinilor și pălămidei, ierburi rele, luptă care dănuiește până astăzi. Fiii lui Adam au asudat mult de-a-lungul veacurilor, dar aceasta n'a fost decât spre binecuvântarea lor fizică, morală și spirituală. In strânsă legătură cu natura au învățat să cunoască mai bine pe Dumnezeu, Creatorul lor, și

au învățat din experiență cari sunt urmările binefăcătoare ale lucrului, pentru a-și câștiga pâinea lor zilnică.

Veni potopul... Noe ieși din corabie și nu văzu decât un pământ pustiu, care suferise pe neașteptate o schimbare a climatei, a plantelor și animalelor mari. Deocamdată pământul era o mare întindere de mocirlă, și în asemenea condițiuni s'a îngăduit mâncarea cărnii, cu oarecari condiții. In același timp durata vieții omului a fost scurtată la mai puțin de 2 secole.

Totuși planul lui Dumnezeu nu s'a schimbat, — anume ca omul să se hrănească din produsele pământului. Fiecare familie care voia să asculte sfaturile celui Prea-Înalt trebuia să meargă departe de orașele înrăutățite și corupte din câmpie, în altă parte, la țară, în ținutul fructelor, legumelor, grâului, orzului, mustului și oleiului maslinilor. Tot așa, când Dumnezeu a scos pe copiii lui Izrail din țara Egiptului, unul dintre primele lucruri care le-a fost interzis, erau oalele cu carne din țara robiei lor. In timpul celor 40 de ani hrana lor mai de seamă a fost mana, „pâinea cerului“, „pâinea celor mari“, sau „pâinea îngerilor“, și, după ce au cucerit țara Canaanului, El a căutat să le împărească deprinderile vegetariene, dând fiecărei familii, afară de Leviți, un loc de locuit, o țarină, grădini, livezi și pășuni. Folosirea cărnii era rezervată pentru diferite ocazii, dar partea cea mai mare a alimentelor era constituită din ouă, lapte și vegetale.

Mai mult, toate legăturile vieții sociale se conduceau după legile date de Moise, și igiena pe care o recomandau a făcut din copiii lui Izrail un neam de oameni ales, iar rezultatul ascultării de aceste prescripțiuni a fost la fel ca și cu cei de azi cari le urmează, adică vitalitatea

Situația Departamentului „S

RAPORT STATISTIC

No. Curent	CONFERINȚA	No. membr. botezați	Pe vârste					In șc. de Sub.		In cls. de fam.	Media prez. a mem. botez.	Media prez. a întregii școli	După limbă					
			No. total al școlărilor	20-80	15-20	10-15	7-10	3-7	1-3				Români	Germani	Maghiari	Ruși	Ruteni	
1.	Muntenia Vest	4.041	7.077	3.463	474	755	550	684	410	6.173	238	2.820	4.314	6.583	35	39	1	1
2.	Muntenia Est	1.946	2.876	1.765	309	244	219	251	88	2.227	649	1.622	1.946	2.429	46	17	2	1
3.	Moldova Nord	2.137	3.500	1.911	292	353	350	344	250	3.298	198	2.166	1.500	98	1	830	1.070	
4.	Moldova Sud	1.523	2.323	1.397	174	200	176	221	159	2.156	167	1.129	1.513	2.042	181	13	76	1
5.	Transilvania	2.939	4.120	2.797	459	217	220	218	129	4.084	36	2.612	2.645	995	524	2.601	1	1
6.	Banat—Crisana	1.507	1.811	1.412	122	110	62	59	46	1.767	44	1.376	1.328	1.203	33	567	1	4
Total:		14.093	21.707	12.745	1.830	1.879	1.577	1.777	1.082	19.705	1.332	11.725	11.746	14.752	917	3.237	909	1.074

JURISMULUI

fizică, capacitatea intelectuală și aplicativă, în profesioni, arte și meserii.

Porunca lui Dumnezeu dată primilor noștri părinți și lui Noe, era de a se înmulți și de a stăpâni pământul, iar nu de a popula orașele. Să destelinaască, să planteze, să semene, să cultive, să reguleze lucrarea naturii, apoi să recolteze pentru ca familia și cei cari depind de ea să aibă pâinea lor zilnică, și pentru ca săracii, desmoșteniți, bolnavii să nu ducă lipsă de nimic, — iată planul celui Atotputernic care nu se schimbă.

Pământurile, moștenirea izraeliților, nu se puteau înstrăina, și chiar dacă o familie din cauza unei boale sau altei nenorociri își pierde țarina, reintra în stăpânirea ei cu ocazia anului jubiliar, după cum le spusese Domnul.

Asemenea principii rămân veșnic și nu se schimbă afară de oarecari detalii, în aplicarea lor, oricari ar fi schimbările venite din cauza timpului. Noi avem totdeauna nevoie de sănătate, de fericire ca și izraeliții. Astăzi, pentru că vieța zbuciumată din secolul al 20-lea slăbește sistemul nervos al unei mari părți din oameni, rasa devine din ce în ce mai slabă, mai puțin rezistentă și mai puțin calmă.

Științificește pământul are încă o putere destul de mare de a produce pentru a hrăni cu ușurință toată populația sa, dar viitorul poporului este la țară și nicidecum în centrele mari de populație.

Ne surprinde faptul câteodată că pământul ar mai fi așa de productiv, când ne gândim că foarte adesea puterile sale sunt împiedicate de a-și ajunge ținta și servește numai de a îmbăta și a otrăvi. Strugurii, cireșele, merele, trestia de zahăr și alte fructe sunt puse la fermentat și distilate pentru a face vin, bere, rom; și grâul,

orzul, secara și orezul, cari ar trebui să nutrească milioane de oameni, nu fac altceva decât să-i intoxice sub influența ucigătoare a alcoolului. Este evident că acest obicei ruinează pământul care este proprietatea lui Dumnezeu, precum și corpurile și inimile oamenilor, distrugându-le puterea de a înțelege scopul Creatorului „în care nu este nici schimbare, nici umbră de mulare“.

Să ne punem deci în armonie cu planurile lui Dumnezeu, arătate în prescripțiunile date lui Adam, lui Noe, lui Moise și în adevărata știință a secolului al 20-lea, și sănătatea noastră fizică și morală va avea mare folos din aceasta. Baza adevăratului naturism este deci tare pentru că stă pe adevăr, adevărata știință.

Dr. DeForest

Cereale, fructe, nuci și vegetale constituie dieta aleasă pentru noi de către Creatorul nostru. Aceste alimente, preparate pe cât se poate în mod simplu și natural, sunt cele mai sănătoase și mai nutritive. Ele dau o lărie, o putere de răbdare și o vigoare intelectuală, cari nu sunt procurate de o dietă complicată și stimulentă.

Corpurile noastre sunt posesiunea răscumpărată a lui Hristos, și noi nu avem libertatea să facem cu ele ce ne place. Toți cari cunosc legile sănătății ar trebui să caute a asculta de aceste legi, pe cari Dumnezeu le-a stabilit în funța noastră. Ascultarea de legile sănătății ar trebui făcută o chestiune de datorie personală.

E. G. White

i de Sabat“, pe trim. II. 1934

RAPORT FINANCIAR

INFORMAȚIUNI

Sarbii	Alții	Tinta	L2 Sabate		Cls. de fam.	Total	Ziua nașterii Fond. de consacr.	Total general	Lecc. comand.			Studiu și prez.		Instructori			Școlari botez.	Școlari botez.		
			Al 13 Sabat	Total					Adulți	Copii	Texte	Regulat și zilnic	N'au lips.	Studiază zilnic	No. instr.	Ad. săpt.			Cați lau partie	Fol. instr. din Gazeta
—	—	134.175	112.312	19.445	1.737	133.482	—	133.482	1.937	354	53	290	1.007	218	567	76	479	68	152	87
2	74	—	50.646	11.730	1.041	63.417	252	63.684	1.220	92	—	184	202	151	317	56	201	50	20	67
—	—	—	44.246	7.607	—	51.873	—	51.873	861	76	1	477	369	203	240	43	—	45	41	43
—	4	40.000	30.707	6.666	1.034	38.407	—	38.407	718	96	—	271	428	56	171	22	162	140	33	22
—	—	55.000	43.969	9.703	—	53.673	—	53.673	1.239	71	—	1.142	1.048	1.148	194	120	396	101	71	126
1	—	30.000	20.774	5.739	28	26.541	—	26.541	635	34	22	529	404	201	147	24	93	29	27	42
3	78	—	302.654	60.890	3.840	367.393	252	367.660	6.610	723	76	2.893	2.458	1.977	1.636	341	1.331	433	344	387

Producția

tineretului

din

Macea

În zilele de 11—12 August a. c. a avut loc în Comunitatea Macea județul Arad, o mare producție a tineretului, la care a luat parte și tineretul Comunităților vecine. La producție au asistat: fr. Reit, președintele Conferinței Banat, fr. Dragomirescu, profesor la școala misionară, fr. Rădoi, casierul Conferinței, și fr. Czédula, secretarul departamentelor pe lângă Conferință.

Serbarea a început într-o atmosferă de iubire și bucurie frățească Vineri seara, cu care ocazie s'a făcut și începutul Sabatului. Cuvântarea de seară a ținut-o fr. Dragomirescu, care a salutat întreaga adunare în numele școlii și a tuturor Comunităților din câmpul pe care l-a vizitat. Indemnul adresat tineretului a fost de a lupta lupta cea bună a credinței pe care a dus-o și Pavel, împotriva ispitelor și a lumii, pentru a putea intra în împărăția lui Dumnezeu. Corul Comunității Macea a intonat două cântări.

Sâmbătă dimineața a avut loc adunarea instructorilor, după care s'a ținut școala de Sabat. După cetirea raportului, fr. Gh. Indricău a cetit știrile misionare, iar fr. Dragomirescu a condus repetiția lecțiunii respective. După școala de Sabat, fr. Reit a luat cuvântul arătând nevoia educației și a pregătirii sufletești a tuturor tinerilor. A arătat în linii generale cum trebuie să fie un caracter creștin și cum și-l poate însuși fiecare tânăr. După amiază fr. Rădoi a tratat un subiect de o deosebită importanță. Prin cuvinte pline de viață a arătat marea iubire a lui Dumnezeu față de această

lume, El așteptând din partea copiilor Săi recunoștință și credincioșie în zecimea și darurile cari li aparțin. La toate aceste adunări corul a lăudat pe Dumnezeu prin cântări frumoase.

La adunarea de Duminecă dimineața, fr. Czédula a istorisit cu mult entuziasm despre adunarea cea mare a tineretului care a avut loc la Brașov; fiecare a simțit regretul de a nu fi putut participa la acest Congres. Au fost arătate și fotografiile făcute cu această ocazie. Tot cu această ocaziune s'a făcut împărțirea diplomelor.

După amiază a avut loc producția propriu zis a tineretului. Bucuria a fost cu atât mai mare, cu cât la această serbare s'au declamat poezii, s'au prezentat dialoguri și cântări de cor. Cu această ocazie corul din Curtici a contribuit la succesul producției. Ea a fost desăvârșită prin cuvintele de încurajare a fraților Reit, Dragomirescu și Czédula. Adunarea a fost supra-aglomerată de frați și de vizitatori. La sfârșitul producției s'a făcut o fotografie a întregului tineret.

Duminecă seara s'a ținut ultima adunare a festivalului, la care a vorbit fr. Dragomirescu. A fost arătată nevoia educației tuturor tinerilor cari doresc să se pregătească pentru împărăția lui Dumnezeu și cari vor să devină solii Săi pe pământ. Prin exemple autentice a arătat lucrarea binefăcătoare a școlii misionare și a îndemnat pe toți tinerii să se înscrie printre elevii ei.

Producția a luat sfârșit și fiecare s'a înapoiat acasă plin de o nouă putere și de o bucurie cerească. Bunul Dumnezeu să ne ajute pe toți ca să ne pregătim pentru a putea lua parte la acea mare producție din ceruri. Amin.

Miron Cazan

„Ținta ajunsă în Campania de Toamnă“!

Așa sună o telegramă din ziua de 1 Octombrie a. c. pe care am primit-o dela fr. Proksch, conducător oficial al Campaniei de Toamnă 1934 dela Școala noastră Misionară. Cu multă bucurie am cetit aceasta întrucât este o veste de biruință și de o țintă pusă și ajunsă. Ca și anul trecut, Școala noastră Misionară din Brașov a fost prima Comunitate, care a ajuns ținta Campaniei de Toamnă. Nu numai că a ajuns ținta, dar a ajuns-o într'un timp foarte scurt, anume în 4 săptămâni. Ce este aci de remarcat, este numărul mic al membrilor Comunității școlare și numărul mic al revistelor; și anume cifra medie este de 30 de reviste pe membru. În această privință, Școala stă în frunte, întrucât numai știu nicio altă Comunitate din Uniunea noastră Română, a cărei țintă să fie la fel cu cea de sus.

Avem deci motive să ne bucurăm văzând acest spirit bun creștinesc și zelul atât de pronunțat la Școala noastră pentru lucrarea Domnului. Mulțumim fraților de acolo pentru iubirea și consacrarea lor ce le-au dovedit și în această direcție. Le dorim sănătate și multe binecuvântări dela Tatăl nostru creștin, și răsplătirea veșnică!

Mai jos publicăm un raport pe care frații noștri dela Școală îl dau cu privire la această lucrare. Ce mai este de notat în acest raport este și aceasta, că dânsii au executat și s'au conformat îndrumărilor date de conducere în „Curierul Misionar“. Se vede deci că acei cari respectă aceste îndrumări, au și succes, și binecuvântarea Domnului îl urmează.

P. H. Hermann

Ținta ajunsă

Plini de recunoștință față de Bunul Dumnezeu dăm în cele de mai jos un scurt raport asupra lucrării Campaniei de Toamnă, săvârșită prin membrii Comunității Școlii Misionare din Brașov.

Uniunea Română a hotărât, ca anul acesta Campania de Toamnă să înceapă la 1 Septembrie și să fie încheiată cel mai târziu la 1 Decembrie. Dacă aceasta a fost ținta generală cu privire la durata timpului, atunci noi, ca Școală Misionară, ne-am hotărât să ne punem o țintă specială și să grăbim încheierea Campaniei de Toamnă, știind că aceasta este atât în interesul lucrării, cât și în interesul Comunității noastre. Spre lauda lui Dumnezeu suntem acum în stare să alcătuim prezentul raport, din care reiese că *Domnul ne-a ajutat să terminăm o lucrare de o durată de trei luni în cursul unei singure luni.*

Împreună cu Apostolul Pavel, care a exclamat plin de încredere:

„M'am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. Deacum mă așteaptă cununa neprihănirii“, putem să spunem și noi acum: „Ne-am luptat lupta cea bună, am terminat Campania de Toamnă, am ajuns ținta. Deacum ne așteaptă premiul Uniunii Române“.

Conducerea lucrării noastre a hotărât, precum o făcuse de altfel și în anii trecuți, o zi de consacrare, spre a marca în mod deosebit începutul Campaniei de Toamnă. Noi am salutată această zi cu bucurie și am avut grijă să anunțăm din timp, că Sabatul de 1 Septembrie este o zi de post și de rugăciune, o zi în care să ne predăm din nou lui Dumnezeu, rugându-L totodată să ne dea sprijinul Său binevoitor pentru lucrarea ce ne stătea în față. Conducându-ne după programul din „Curierul Misionar“, alcătuit în mod special pentru această zi solemnă, am avut în acel Sabat adunări deosebit de binecuvântate.

Ținta Comunității noastre a fost deosebit de ridicată față de numărul restrâns de membri, care se găsește în timpul vacanței la Școală. Comunitatea Școlii Misionare se deosebește de toate celelalte Comunități, deoarece nu are un număr stabil de membri, ci în fiecare vară Comunitatea noastră descrește, iar abia la începutul anului școlar crește din nou. Așadar pe ziua de 1 Septembrie nu au fost la Școală decât 16 elevi, 2 eleve și unii dintre angajații Școlii împreună cu familiile lor. Astfel numărul lucrătorilor Campaniei din anul acesta nici nu s'a ridicat la 30 în total. Față de acest număr mic de membri activi *ținta totală a fost de lei 9.000 (nouă mii), deci mai mult decât lei 300 sau 30 reviste pe membru.*

Consacrându-ne lui Dumnezeu am pornit ziua următoare, adică Duminecă, 2 Septembrie, la lucru și cei ce au avut posibilitatea au continuat a lucra chiar și în cursul săptămânii.

Mare ne-a fost bucuria, când am strâns la sfârșitul primei săptămâni de lucru rapoartele dela cei ce au activat, și în loc de lei 900, cum era de așteptat pentru prima săptămână, *au intrat lei 3.150, deci 35% din ținta totală.* Ne-am dat seama cât de mult ne-a binecuvântat Bunul Dumnezeu și drept recunoștință ne-am hotărât să lucrăm zeloși mai departe, spre a termina cât mai degrabă Campania de Toamnă.

Incurajați fiind de acest succes neașteptat am continuat lucrul început și Domnul ne-a dat tot mai multe dovezi, că El est cu noi în această lucrare măreață. În fiecare Sabat am avut în legătură cu ora Cercului Tinerimii și un program special al Campaniei de Toamnă, cu care ocazie s'a cetit raportul săptămânal de lucru, s'a arătat cu ajutorul hărții de țintă unde am ajuns și s'a reinnoit apelul de a stăruii în lucrul început până ce-l vom termina. De asemenea s'a dat ocazie celor ce au făcut experiențe deosebite să le povestească spre lauda lui Dumnezeu și spre îmbărbătarea tuturor. În felul acesta am fost înviorați din Sabat în Sabat și am mers din biruință în biruință.

Unii dintre tinerii noștri au dovedit un zel deosebit și n'au pregetat să facă și câte 8 ore pe jos, spre a vizita satele din jurul Școlii și a răspândi revistele festive. În mod vrednic de laudă și demn de imitat au lucrat în special următorii: M. Hariuc, G. Ramser, P. Marton, A. Petroianu, H. Artinian și Käthe Wellmann. Mai ales primii trei au strâns sume considerabile pentru lucrarea Domnului.

Ultima zi de lucru a fost Duminecă, 30 Septembrie. Spre a atinge ținta ne mai trebuia lei 1.151. Am hotărât ca imediat ce vom dispune de acest rest să înștiințăm pe fr. Hermann, că ne-am ajuns ținta. Dimineața au pornit vreo 15 tineri și tinere la lucru și după un ultim efort s'au întors cu o sumă mai mare chiar decât aceea care ne trebuia spre a ne atinge ținta. În consecință am comunicat imediat fratelui Hermann, că am ajuns ținta.

Stând la sfârșitul acestei Campanii de Toamnă și gândindu-ne la ajutorul primit din partea Domnului putem spune împreună cu Psalmistul:

„Noi avem un Dumnezeu care ajută“. Ps. 68, 21.

Încheiem acest raport cu dorința ca cele de mai sus să slujească spre lauda lui Dumnezeu și spre încurajarea jubiților noștri frați și surori, cari au privilegiul să facă aceeași lucrare, pe care am întreprins-o și noi. Dacă, înainte de toate, ne predăm fără rezervă lui Dumnezeu și apoi pornim cu toată inima la lucru vom avea succese neașteptate și izbânda va fi cu siguranță de partea noastră.

G. Proksch

I. Pascu

Opere de binefacere

În aceste timpuri grele de șomaj și criză, locuitorii din Maramureș și orașele industriale din Valea Jiului și Reșița suferă cel mai mult din lipsă de alimente și îmbrăcăminte. Frații Adventiști de Ziua Șaptea din Banat, ca Comunitate Evanghelică creștină, au întreprins multe opere de ajutorare și binefacere. În fiecare din Comunitățile noastre dela oraș s'a organizat Cercuri ale femeilor creștine Adventiste de Ziua Șaptea, sub numele de „Tabita“, pentru ajutorarea celor săraci. Astfel de cercuri sunt acum în Comunitățile: Timișoara, Arad, Oradia, Satu-Mare, Baia-Mare, Lugoj, etc. Prin munca lor neobosită, ele au lucrat și au adunat haine, încălțăminte, etc., pentru a ajuta pe copii, femei și bărbați săraci acolo unde nevoia cerea un ajutor urgent. De asemenea toate Comunitățile Adventiste de Ziua Șaptea din județul Arad au dăruit bucuros pentru cei înfometați: grâu, porumb, fasole și alte alimente, pentru ca să fie împărțite la cei lipsiți.

În orașe femeile creștine Adventiste de Ziua Șaptea, Dumineca și sărbătorile vizitează pe bolnavii din spitale ducându-le câte ceva și încurajându-i cu cuvinte pline de mângâiere.

Pe lângă multe ajutoare materiale ce am împărțit populației din regiunile sărace, s'au mai dat și multe sfaturi morale și culturale. În direcția aceasta am ținut în fiecare localitate conferințe culturale și morale îndemnând pe oameni să nu mai meargă la cârciumă, să nu mai bea alcool, să nu-și mai risipească banii pe tutun, care e vătămător sănătății, ci să trăiască cumpătați, în curățenie morală și în iubire creștinească.

Despre aceste opere de binefacere, unele ziare au scris:

„Adventiștii impart ajutoare în satele din Maramureș. Ieri ne-am întâlnit cu bărbați cari cu o adevărată iubire de oameni caută și întind ajutor celor săraci și lipsiți. În zilele acestea a sosit din Timișoara în Maramureș Ioan Reit, care este și președintele operilor de binefacere a Adventiștilor de Ziua Șaptea, și care cu inimă iubitoare a vizitat satele. Dânsul este și membrul unei asociațiuni mondiale antialcooliste, și a ținut peste tot conferințe morale și antialcoolice, apoi celor lipsiți a împărțit: porumb, alimente, haine, etc. Aceste fapte nobile făcute în județul nostru, au început Duminecă, apoi au continuat Luni, Marți, Miercuri, în Valea Vișeuului și în satele de prin împrejurimi. Eri din nou a pornit cu operele de binefacere luând la rând satele: Săpânța, Câmpulung, Rozavlea, etc., unde de asemenea a împărțit porumb, haine, alimente la cei mai lipsiți“. *„Vieța Maramureșului“, din 21 Ianuarie, 1933*“.

Timișoara.

Ioan Reit

Inaugurări

La 26 Mai, s'au adunat în comuna Solovăstru, jud. Mureș, reprezentanți din 19 Comunități din districtul predicatorului Steinmeier, spre a lua parte la solemnitatea inaugurării casei de rugăciune, construită de către membrii Comunității Solovăstru. Fr. P. P. Paulini a ținut o cuvântare despre iubire, care a mișcat inimile tuturor ascultătorilor. După predică, fratele Demetrescu a înălțat o călduroasă rugăciune dedicând Domnului această casă pentru predicarea Evangheliei în această localitate.

În ziua de 27 Mai, de asemenea a avut loc o serbare de inaugurare a casei de rugăciune din orașelul Reghin, unde din nou fr. Paulini a ținut o vorbire despre *Fericita nădejde a creștinului*, făcând pe toți să trăiască momente de înălțare sufletească. Fratele Demetrescu a înălțat ruga de consacrare a acestui locaș pentru a servi lucrării lui Dumnezeu în acest orașel frumos și binecuvântat.

Casa de rugăciune din Reghin.

Această Casă de rugăciune are sub amvon un bazin pentru botez, în care în zilele de 23 și 30 Iunie 1934, am botezat 15 suflete.

O membră a Comunității Reghin a dăruit o sumă destul de frumoasă pentru construirea acestui locaș de rugăciune, ca un dar de mulțumire că Dumnezeu a salvat-o din toate greutățile sufletești.

Casa este clădită într-o grădină frumoasă, liniștită, cu aer răcoritor, în care membrii Comunității se pot reculege la umbra copacilor în fiecare zi de Sabat, după serviciul divin.

Dea Bunul Dumnezeu ca această casă să fie un loc de refugiu pentru multe suflete. Domnul să binecuvinteze pe acei cari au depus bunurile și ostenele lor pentru clădirea acestui locaș, care va fi o binecuvântare pentru mulți.

W. Steinmeier

CLASA 1934

Deși au trecut câteva luni de când „Clasa 1934“ a absolvit cursurile Școlii Misionare, iată că din lipsă de loc nu am putut publica programul desfășurat cu acea ocazie. Dorind însă a publica totuși o parte din frumosul program de atunci, redăm mai jos cuvântările ținute de absolvenți cu ocazia festivităților încheierii cursurilor școlare.

BUN VENIT

Onorați vizitatori, cari prin prezența Dvs. la desfășurarea acestui program, dovediți caldă simpatie pe care o aveți față de noi.

Iubiți frați din Comitetul Uniunii Române, cari manifestați un viu interes pentru progresul în ce privește educația tineretului, și prin a căror străduințe însoțite de ajutorul lui Dumnezeu, această instituție a putut să-și continue încă un an lucrarea sa de a da tîne-

retului o educație care să-i facă în stare să săvârșească lucruri mari în aceste zile din urmă;

Iubiți frați Profesori, cari cu o răbdare părintească și cu o abnegație demnă de cinste, ați depus energia Dvs., și ați făcut mai mult decât datoria vă cerea spre a ne da învățăturile necesare pentru viața noastră;

Iubiți părinți, cari, din dorința de a da ocazie odraslelor Dvs. să-și formeze un caracter în această școală unică în felul ei pe teritoriul României Mari, v'ați lipsit chiar de strictul necesar vieții Dvs.;

Iubiți conșcolari, cu cari am conviețuit aci mai mulți ani și de cari ne leagă sentimente de frățească colegialitate;

În numele colegilor mei, Vă zic „Bine-ați venit“ la festivalul de rămas bun al clasei de absolvire.

În urma multor sforțări prin cari am trecut în cursul acestor câțiva ani petrecuți în această școală, numărul nostru s'a tot micșorat până când numai noi aceștia am putut să terminăm până astăzi aceea ce începusem, împlinindu-ne astfel un ideal pe care ni-l făurisem când am pășit peste pragul acestei instituții. Gândindu-ne la lucrul acesta, aducem cuvinte de mulțumire și recunoștință lui Dumnezeu, Care cu mână tare și cu braț întins, ne-a călăuzit în viața noastră de elevi, și ne-a sprijinit în momentele de încercare, cari n'au fost puține. Anii aceștia cari s'au strecurat pe nesimțite, putem pe bună dreptate să-i numim ani de experiență în cari am pus la încercare bunătatea și îndurarea lui Dumnezeu. Dacă putem să stăm astăzi în fața Dvs., apoi lucrul acesta se datorește în mare măsură intervenției divine ca răspuns al cererilor noastre.

În aceste momente destul de solemne și de importante pentru noi cari stăm în fața Dvs., și când înțelegem mult mai bine cuvintele înțeleptului care zice: „Mai bun este sfârșitul unui lucru, decât în-

ceputul lui“, cu atât mai mult datorim prinoul recunoștinței noastre lui Dumnezeu că ne-a dat ocazia să ne împărțăm de binecuvântatele învățături cari se dau în această școală, învățături cari au la temelie lor Cuvântul lui Dumnezeu, învățături cari umplu și capul dar și inima; pentru că numai în urma cunoașterii acestora putem spune că avem directive după cari să îndreptăm pașii noastre, numai în urma lor putem avea astăzi în fața noastră nobilul și sfântul ideal, de a pune umilele noastre talente în serviciul Aceluia care ne-a răscumpărat cu prețul sângelui Său.

În timpul acesta, când bărbați de seamă recunosc că toate sistemele de educație după cari se conduc alte instituții, au dat greș în realizările lor, putem să ne numim privilegiați că avem aci în țara noastră o școală care se conduce după principiile Cuvântului lui Dumnezeu, și care dă elevilor săi o educație integrală, o educație armonică a celor trei părți constitutive ale ființei omenești, o educație care să formeze elemente capabile să poarte mâine răspunderile cele mari ale lucrării de predicare a Evangheliei. Generația aceasta n'are nevoie de teoreticieni, ci are nevoie de bărbați cari să simtă împreună cu nevoile multimilor sbuciumate și flămânde după Cuvântul lui Dumnezeu. Este nevoie de bărbați, cari din iubire față de Isus Hristos, expresia iubirii lui Dumnezeu, să meargă să vestească oricărei ființe omenești această iubire care L-a îndemnat să-și dea viața pe Golgota, pentru ca prin sângele Său să asigure pacea și liniștea sufletească unei lumi care are nevoie de ea mai ales în aceste zile grele din urmă. „Doamne, dă-ne bărbați“ zice un poet englez într'una din poeziile sale, descriind în cuprinsul ei și caracterul pe care trebuie să-l aibă acești bărbați de cari este nevoie în timpul acesta. Mîini agere, inimi cuprinzătoare, credință sinceră, mâini gata de lucru, cinste... iată calitățile necesare unui bărbat de care este nevoie astăzi. Lucru interesant este că omul acesta a știut de unde să ceară oameni. Numai Dumnezeu poate să-i dea. Numai Cuvântul Scripturilor Sale este în măsură să formeze bărbați cu asemenea însușiri nobile. Concluzia este că, dacă sistemul de educație după care se conduce această școală este întemeiat pe Cuvântul lui Dumnezeu, atunci putem fi siguri că va răspunde nevoilor generației actuale.

Trebuie să fim recunoscători în primul rând lui Dumnezeu și în al doilea rând acelor prin al căror sacrificiu s'a clădit și este întreținută această școală căreia îi datorim fundamentul caracterului nostru. De ea ne vor lega cele mai sfinte amintiri.

Culorile clasei noastre sunt *alb* și *auriu*, simboluri cari traduse, însemnează „Prin curățenie, la slavă“. Aceasta este ținta vieții noastre. Floarea clasei este *lămâioara*, o floare care răspândește un miros foarte plăcut. Noi dorim ca prin viața noastră creștinească să răspândim un miros de viață spre viață pentru cei cu cari vom veni în contact.

Cei câțiva ani petrecuți aci s'au scurs în veșnicie. De-acum pășim în lupta vieții călăuziți de ținta „Să vestim iubirea lui Hristos“, și având ca Motto: „Cu Dumnezeu înainte“. Vestind iubirea lui Hristos, și având ca cel mai puternic sprijin pe Dumnezeu, vom fi siguri de un sfârșit plin de succes. Fie ca Domnul să ne găsească lucrând la înfăptuirea acestui mareț ideal!

M. Ionescu

„Cu Dumnezeu înainte“

Fiind salvați prin Isus Hristos, din iubire și recunoștință dorim să rămânem lângă El. Pentru aceasta am făcut un legământ cu El, ieșind din lume și intrând în familia lui Hristos.

Am părăsit lumea, ieșind din mijlocul ei pentru a fi curățiți; și după ce Domnul Hristos ne-a curățit, ne trimite înapoi în lume, pentru a fi martorii Săi pe acest pământ, dorind să Se servească de noi, fiind slabe, dar prelec scump, cu care ne-a

țioase prin sângele Său răscumpărat.

Domnul știe puterile noastre, totuși El dorește să ne întrebuițeze ca pe niște unelte supuse în mâna Sa. De aceea încrezătorii nu în puterile noastre, ci în atotputernicia lui Hristos, noi putem zice ca și Apostolul Pavel: „Pot totul în Hristos care mă întărește“, pentru că: „Isus Hristos este același ieri și azi și în veci“. Filip. 4, 13; Ebrei 13, 8.

Nu se poate accentua în deajuns nevoia de a fi bine educați, pentru lucrul ce ne stă în față, și noi am recunoscut că această educație nu o putem obține decât la picioarele lui Isus. În scopul de a ne forma caracterul noi am venit în această Școală Misionară, al cărei curs l-am terminat acum.

Suntem recunoscători lui Dumnezeu, pentru tot ajutorul ce ne-a dat, și după cum El a fost gata de a jertfi pe Fiul Său pentru a ne salva din mâna lui Satana, acum la rândul nostru suntem gata să mergem sub stindardul lui Hristos, în lupta pentru salvarea omenirii căzute în robia păcatului.

Dar în puterile noastre slabe nu putem pleca, căci însuși Domnul zice: „Fără mine nu puteți face nimic“. Pentru aceasta noi dorim să mergem decât: „cu Dumnezeu înainte“.

Lucrul acesta l-au înțeles mulți bărbați credincioși din trecut cari și-au pus toată încrederea în Dumnezeu. Astfel:

Abraam, a plecat într-o țară pe care nu o cunoștea, încrezându-se numai în Dumnezeu.

Iacob și Iosif, și-au părăsit căminul lor, tot cu această încredere.

Moise, neîncrezându-se în puterile sale s'a exprimat în felul următor: „Dacă nu mergi Tu însuși cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aci“. El făcuse adesea experiența și știa ce înseamnă a merge cu Cel Atotputernic.

Cu Dumnezeu a mers însuși Mântuitorul.

Cu Dumnezeu au mers Apostolii și primii creștini.

Cu Dumnezeu au fost în stare Martirii, să-și dea chiar viața pentru cauza lui Hristos.

Cu Dumnezeu au mers Reformatorii și toți creștinii din toate timpurile.

Cu Dumnezeu dorim să plecăm și noi din această Școală, în care am trăit ore nespuse de fericite, încredințați în mâna Bunului nostru Invățător. Avem convingerea că Domnul dorește să ne conducă și mai departe, pentru că El ne-a făgăduit: „Iată că Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului“. Mat. 28, 20.

Plecând de aci vom lua cu noi o frumoasă amintire, piatra de ajutor „Eben-Ezer“, (Până aci ne-a ajutat Dumnezeu. 1 Sam. 7, 12), pe care mai mult

o prețuim astăzi, când Dumnezeu ne-a ajutat să terminăm cu bine întregul curs școlar.

De acum înainte ne stă în față o lucrare măreață, la care cu drag dorim să luăm parte, împreună cu iubitul nostru Mântuitor, și suntem încredințați că după cum Domnul ne-a ajutat până în prezent, ne va ajuta și pe viitor; de aceea plini de bucurie, vom merge din biruință în biruință, „Cu Dumnezeu înainte“.

Elena Neamțu

Poezia clasei 1934

*Precum în zi de vară, când soarele imbie,
Se îndreptează-o floare spre raza aurie,
Așa cu dor venit-am noi toți, din depărtare,
Cu sufletul pătruns de o sfântă chemare.*

*Noi am venit la școală în Dicio și 'n Stupini,
Eram mai mulți, dar astăzi deși suntem puțini
Toți am făcut cu Domnul un etern legământ:
Să-I fim Lui credincioși cât vom fi pe pământ.*

*Precum albina mică, în zilele cu soare,
Alargă ca să strângă neectar din floare'n floare,
Spre a produce miere în faurul său mic;
Din cupa 'nțelepciunii noi am strâns pic cu pic.*

*Voioși dorim acum s'aducem cu iubire,
La profesorii noștri, prinos de mulțumire.*

*Nădejdea și curajul cu care ați lucrat,
Cu darurile sfinte va fi recompensat.*

*Sprijinul Dumneavoastră simțit-am ne 'ncetat;
Și 'ndemnurile sfinte mereu ne-au ajutat
Ca să privim într'una spre-a cerului Lumină,
La marea-I bunătațe, ce mângâie și-alină.*

*De-ați semănat cu lacrimi Cuvântul lui Isus,
Să fiți încredințați c'aveți o plată sus....
Căci n'a căzut pe piatră Cuvântul semănat,
Și pentru-aceasta fie Cel Vesnic lăudat.*

*Deși cerescul rod se pare ne 'nsemnal,
Și răsplătirea muncii și greul îndural,
Nu par a fi egale cu rodul mult dorit;
Căci grâul este mic,.... și abia-i răsărit....*

*Dar prin divină rouă a Duhului cel Sfânt,
Ce-l face ca să crească mereu pe-acest pământ,
Și chiar să-ducă roade, vă dea încredințarea,
Că prin cerescul sprijin, v'ați implinit lucrarea.*

*Iar când vom fi departe ne vom aduce-aminte,
De-a voastră abnegare, de sfaturile sfinte,
Și vom ruga atunci pe-al nostru Taiă Bun,
Ca să vă dea cununa cu stele ce n'apun....*

*Chemarea lui Isus noi vrem s'o ascultăm,
Și 'nvățătura-I Sfântă vrem să o onorăm;
Iar din recunoștință că sprijin El ne-a dat,
Ii mulțumim din suflet căci mult ne-a ajutat.*

*Dorim să fim conduși mereu de Duhul Sfânt,
Să 'mprăștiem în lume sublimul Său Cuvânt,
Ca la sfârșit de cale toți să primim cununa
Promisă de Acel ce-a 'nvins întotdeauna.*

*Noi ne predăm cu totul cerescului Părinte,
Isus să ne conducă, noi Il rugăm fierbinte,
Și-al clasei noastre „Molto“ să ne rămâie 'n minte.
Deci noi pornim cu-avânt, „Cu Dumnezeu înainte“.*

Elena Neamțu

RAMAS BUN

Iubiți și stimați frați dela Uniune, iubiți și stimați profesori, stimați oaspeți și iubiți colegi!

Când privesc această mare adunare, inima mea este plină de bucurie și mulțumire, că D-vs ați fost atât de amabili să participați la serbarea clasei noastre de absolvire.

Aceste cuvinte, cari sunt adresate D-vs, cu toate că sunt cuvinte de despărțire, nu vor fi de plângere, ci expresia nădejdei creștine, mulțumirii și bucuriei, că ne-a fost îngăduit să ne ajungem ținta mult dorită.

In primul rând dorim să mulțumim lui Dumnezeu, pentru grija pe care a avut-o pentru noi în mod minunat.

Impreună cu psalmistul David vreau să exclam din adâncul inimii: „Ajutorul îmi vine dela Domnul, care a făcut cerurile și pământul. Da, El nu va îngădui să ți se clatine piciorul; Cel ce păzește nu va dormita“. Ps. 121, 2, 3.

Aceste cuvinte se potrivesc exact situației mele cât și a colegilor mei. In aceste ultime și grele timpuri ale istoriei omenirii, în care criza materială, spirituală și morală amenință viața creștinului, El ne-a protejat cu mâna Sa părintească, și ne-a adus în acest Cămin sfânt, ca să ne formăm caracterul după voința Sa și să ne îndreptăm privirile noastre spre *Isus, Mântuitorul întregii omeniri*.

El dă fiecăruia om ocazie să-L găsească și să primească mântuire, pentru a-și putea îndrepta drumul spre Canaanul ceresc. Noi, absolvenții, putem să comparăm Școala noastră cu o cetate, care n'a fost numai sediul cavalerei, dar și refugiul vasalilor cari sunt subordonați lui, și servitorilor acestora.

Avem nevoie de un refugiu în caz de pericol și când suntem amenințați de dușmani. Intr'o cetate putem să fim în siguranță. Regele David exclamă în psalmul 18, următoarele: Domnul este stâncă mea, cetățuia mea, izbăvitorul meu! Dumnezeuul meu, în El mă ascund...“

Dacă ne găsim sub scutul lui Dumnezeu, Școala noastră Misionară, atunci putem fi feriți de orice atac stricțios al lumii și putem intra în legătură mai strânsă cu Atotputernicul. Aici putem acumula puterile și educația necesară, pentru a rezista dușmanilor noștri cari caută pierzarea noastră, și pentru a ne îndeplini misiunea la care suntem chemați ca luptători ai lui Hristos.

Intr'un castel, pajul era pregătit pentru un serviciu nobil și educat pentru serviciul cavaleresc. Printre datoriile cavaleresti era cuprins și serviciul divin cum și faptele de ajutorare. Cavalerul trebuia să păstreze Domnului său o credință neștrămutată, să protejeze pe văduve și pe orfani și să aperse biserică. Spre a deveni cavaler, pajul trebuia să primească o educație de șapte ani, și să ducă o viață curată creștinească. După ce era făcut cavaler, primea semnul cavaleresc: pintenii de aur.

Noi însă am fost pregătiți în cetatea noastră pentru un serviciu și mai înalt: pentru *serviciul de sub conducerea Prințului Emanuel*. Principiul cel mai de seamă, care se cuprinde în acest serviciu, constă în vestirea Soliei în întreaga omenire.

A trebuit să suferim mult până ce ne-am obișnuit cu viața cetățenească, am luptat cu multe greutăți, ca și pajii de pe vremuri, dar cu ajutorul lui Dumnezeu am putut birui în toate și sperăm să devenim mâine cavaleri și să primim pintenii de aur, adică diploma. Am trecut prin ucenicia noastră, și peste scurt timp trebuie să părăsim iubita noastră Școală, care ne-a devenit atât de scumpă.

Dar acum nu înseamnă să păstrăm pentru noi învățătura primită în cetatea lui Dumnezeu, ci datorita noastră este să mergem în ajutorul celor cari n'au avut prilejul să frecventeze Școala.

Stimații mei conșcolari, cari rămâneți în Școala Misionară devenită nouă atât de scumpă, și din cari mulți vor ocupa locurile noastre!

Acesta este mersul lumii! Niciodată nu putem rămâne stabili într'un loc, noi suntem pelerini, până ce ajungem definitiv în Canaanul ceresc.

Intr'o cetate deseori au loc diferite schimbări. Pajii devin cavaleri, părăsesc cetatea, își schimbă domiciliul, dar stăpânul cetății rămâne totdeauna acolo.

„Isus Hristos același, ieri și azi și în veci!“ Ebr. 13, 8.

Să nu pierdeți niciodată curajul din cauza greutăților și luptelor cari vă așteaptă, luptați cu bărbăție mai departe cum ați făcut-o până acum. Atunci veți ajunge ținta pe care o aveți și veți primi pintenii de aur.

Incredințați-vă Celui mai suprem conducător, lui Isus Hristos.

Domnul este nădejdea noastră, Atotputernicul este adăpostul nostru. Afară de aceasta vă stau în ajutor cavalerii credincioși datoriei lor, gata în fiecare moment să vă ajute cu sfatul și cu fapta. *Să aveți increderea în ei ca în niște părinți spirituali!*

Acuma ne adresăm D-vs, iubiți profesori! Vă mulțumim că v'ați dat toată osteneala ca să formați caracterul nostru, vă mulțumim pentru răbdarea, grija și iubirea părintească, pe care, iubiți frați, le-ați arătat față de fiecare dintre noi, ca să ne vedeți educați și pregătiți pentru serviciul pe care-l avem de îndeplinit. De asemenea ne simțim obligați să vă mulțumim pentru rugăciunile, pe cari le-ați adresat Atotputernicului.

Binele D-vs pe care ni l-ați făcut se va imprima adânc în inimile noastre, și chiar dacă ne găsim despărțiți fizicește, totuși vom fi legați spiritual.

Nu ne putem abține a exprima mulțumirile noastre și față de toți ceilalți angajați ai acestei cetăți, cari ne-au adus din punct de vedere practic multe foloase. În deosebi exprim mulțumirile mele personale iubitei noastre sote Käthe Wellmann, care m'a ajutat în bucurie și în suferință, sănătate și boală, ca o adevărată mamă, servindu-ne în jertfire personală. Cu mare regret constatăm, că iubita noastră soră Albușescu n'a putut lua parte la această serbare, dar totuși nu vom întârzia să exprimăm și dănei mulțumirea și recunoștința noastră, căci s'a ostentit în tot timpul cu cea mai mare grijă de buna noastră stare corporală. Mă simt în deosebi obligat să-i mulțumesc pentru iubirea și ajutorarea ei de mamă.

Cu această ocazie dorim să exprimăm profundele noastre mulțumiri și conducerii lucrării noastre pentru înființarea acestei școli, în care am găsit refugiu și învățătură, cum mai înainte Izrailiții în cetățile de scăpare și școlile profetilor.

Dorința inimii noastre este ca acest cămin al luminii să lumineze calea multor tineri și tinere, ca să-i stimuleze să iasă din întunericul în care se găsesc, venind la *Prințul păcii, la care găsesc mângâiere, pace și nădejde.*

Mulțumim în mod deosebit și stimaților noștri oaspeți cari au fost gata să răspundă la invitația noastră, mărindu-ne astfel bucuria.

IMPORTANT PENTRU TOȚI!

Intrucât cu anul 1934 încheiem cursul nostru progresiv pentru Misionarii Voluntari, dorim, cu începerea anului 1935, să reorganizăm puțin activitatea noastră în ce privește departamentul Tineretului A. Z. Ș. În legătură cu aceasta vom modifica și conținutul revistei noastre „Gazeta Slujbașilor”, venind în ajutorul tuturor slujbașilor din toate ramurile. Pentru instructorii școlilor de Sabat vom publica și mai departe „Instructorul” spre înlesnirea predării studiilor lecțiilor, pentru Misionarii Voluntari vom publica ca și până acum studii foarte importante cu diverse caractere, cari vor servi ca bază pentru cuvântări, lecturi biblice și simpozuri. Un material bogat de studiu se va publica și mai departe pentru orele misionare și orele Tabitei, care material va ajuta la dezvoltarea lucrărilor respective ale acestor departamente. Însă ce n'am avut în anii trecuți, vom avea de acum înainte în revista noastră. „Gazeta Slujbașilor” va conține *instrucțiuni și lămuriri ca un fel de ajutor pentru predarea și desfășurarea lecțiilor școlii de Sabat pentru juniori, copii din clasa primară și chiar pentru cei din leagăn.* Credem că aceste studii vor ajuta foarte mult celor cari au servicii în clasele de copii; iubiții noștri instructori și instructori din școala de Sabat pentru copii, vor primi prin acest material idei noi și îndrumări potrivite pentru predarea lecțiilor precum și purtarea față de copii. Vom publica și unele desene în legătură cu aceste lecțiuni, cari pot fi copiate sau desenate pe tablă, încât lecțiunile predate să impresioneze mai mult pe copiii noștri și să se întipărească mai bine în mîntea lor.

Deci „Gazeta Slujbașilor”, prin conținutul nou, va fi foarte bogată în învățături și instrucțiuni pentru toți slujbașii, mici și mari. De aceea vă atragem atențiunea asupra acestor lucruri atât de folositoare și vă rugăm stăruitor să vă abonați la „Gazeta Slujbașilor” și la „Curierul Misionar”. Aceste reviste ar trebui să fie în toate familiile. „Gazeta Slujbașilor” servește

Numai câteva clipe și ne vom despărți pentru un timp mai scurt sau mai lung, sau poate că pentru totdeauna, în această scurtă viață pământească. Dar totuși inima creștinului, care duce speranța adventă în sine, este plină de căldură și bucurie pentru viitor.

Citez pentru încheiere cuvintele inspirate ale apostolului Petru din a doua sa epistolă capitolul 3, versetul 18, cari să fie un stimulente pentru noi: „Ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava, acum și în ziua veșniciei. Amin”.

L. Mondschein

ca mâna dreaptă a iubiților noștri slujbași pentru școala de Sabat, Misiunea Internă, Misionarii Voluntari, Juniori și copii. Prețul abonamentului rămâne ca și până acum: „Curierul Misionar” împreună cu „Gazeta Slujbașilor” Lei 100 pe an; „Gazeta Slujbașilor” singură Lei 40 pe an, apărând trimestrial, pe când „Curierul Misionar” apare în fiecare lună. Abonamentele se vor trimite direct la editura „Cuvântul Evangheliei” Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116 București IV.

Cetind aceste reviste, frații noștri sunt la curent cu toate cele ce se petrec în Comunitatea noastră A. Z. Ș. Astfel este absolut necesar pentru toți membrii noștri, și mai ales pentru slujbași, predicatori, etc., să fie abonați la aceste reviste.

Abonați-vă deci cât se poate de repede, pentru ca cu începerea anului 1935 să puteți primi revistele amintite.

Ținem de asemenea să insistăm rugându-vă să vă abonați și la „Semnele Timpului”, „Amicul Tinerimii” și „Sfeticul Vieții”, cari sunt de o mare importanță și merită să fie cetite de toți membrii noștri.

Urându-vă binecuvântarea Domnului Isus Hristos, sănătate și mult succes și pentru anul 1935, rămân

al D-vs frate în Domnul
P. H. Hermann

Necrolog

Fratele *Alexuța Pascu*, în etate de 65 ani, cel mai vechi membru al Comunității Arad, a adormit în Domnul pe ziua de 23 August. Fratele Pascu a fost primul printre cei cari au primit credința acum vreo 30—35 ani și a rămas credincios Domnului până când El l-a chemat la odihnă.

Credincioșia, blândețea, răbdarea și statornicia sa în lupta credinței au fost un model pentru mulți frați. El a adormit plin de nădejdea că la revenirea lui Hristos ne vom vedea în mîrire.

Ioan Reit